

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 801/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 10051/2014 až sp. zn. Rvp 10070/2014 a sp. zn. Rvp 11548/2014 až sp. zn. Rvp 11579/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 NcC 132/2013 zo 14. februára 2013 (sp. zn. Rvp 10051/2014), sp. zn. 9 NcC 181/2013 zo 7. marca 2013 (sp. zn. Rvp 10052/2014), sp. zn. 6 NcC 134/2013 zo 14. februára 2013 (sp. zn. Rvp 10053/2014), sp. zn. 10 NcC 139/2013 z 13. marca 2013 (sp. zn. Rvp 10054/2014), sp. zn. 6 NcC 331/2013 z 28. marca 2013 (sp. zn. Rvp 10055/2014), sp. zn. 9 NcC 44/2014 z 15. mája 2014 (sp. zn. Rvp 10056/2014), sp. zn. 9 NcC 39/2014 z 15. mája 2013 (sp. zn. Rvp 10057/2014), sp. zn. 9 NcC 43/2014 z 15. mája 2014 (sp. zn. Rvp 10058/2014), sp. zn. 9 NcC 40/2014 z 15. mája 2013 (sp. zn. Rvp 10059/2014), sp. zn. 9 NcC 46/2014 z 15. mája 2014 (sp. zn. Rvp 10060/2014), sp. zn. 9 NcC 45/2014 z 15. mája 2014 (sp. zn. Rvp 10061/2014), sp. zn. 9 NcC 37/2014 z 15. mája 2014 (sp. zn. Rvp 10062/2014), sp. zn. 9 NcC 42/2014 z 15. mája 2014 (sp. zn. Rvp 10063/2014), sp. zn. 5 NcC 26/2014 z 31. marca 2014 (sp. zn. Rvp 10064/2014), sp. zn. 5 NcC 324/2013 zo 4. apríla 2013

(sp. zn. Rvp 10065/2014), sp. zn. 7 NcC 22/2014 z 26. marca 2014
(sp. zn. Rvp 10066/2014), sp. zn. 9 NcC 27/2014 z 27. marca 2014
(sp. zn. Rvp 10067/2014), sp. zn. 10 NcC 27/2014 z 31. marca 2014
(sp. zn. Rvp 10068/2014), sp. zn. 10 NcC 28/2014 z 31. marca 2014
(sp. zn. Rvp 10069/2014), sp. zn. 6 NcC 27/2014 z 31. marca 2014
(sp. zn. Rvp 10070/2014), sp. zn. 10 NcC 44/2014 z 9. júla 2014 (sp. zn. Rvp 11548/2014),
sp. zn. 10 NcC 437/2013 z 11. decembra 2013 (sp. zn. Rvp 11549/2014),
sp. zn. 10 NcC 415/2013 zo 14. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 11550/2014),
sp. zn. 8 NcC 454/2013 z 28. novembra 2013 (sp. zn. Rvp 11551/2014),
sp. zn. 11 NcC 71/2013 zo 7. januára 2014 (sp. zn. Rvp 11552/2014), sp. zn. 9 NcC 38/2014
z 15. mája 2014 (sp. zn. Rvp 11553/2014), sp. zn. 5 NcC 31/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11554/2014), sp. zn. 9 NcC 457/2013 z 12. decembra 2013
(sp. zn. Rvp 11555/2014), sp. zn. 5 NcC 38/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11556/2014), sp. zn. 5 NcC 40/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11557/2014), sp. zn. 5 NcC 32/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11558/2014), sp. zn. 5 NcC 35/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11559/2014), sp. zn. 5 NcC 39/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11560/2014), sp. zn. 5 NcC 30/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11561/2014), sp. zn. 5 NcC 36/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11562/2014), sp. zn. 5 NcC 34/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11563/2014), sp. zn. 5 NcC 33/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11564/2014), sp. zn. 5 NcC 37/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11565/2014), sp. zn. 5 NcC 42/2014 z 30. apríla 2014
(sp. zn. Rvp 11566/2014), sp. zn. 9 NcC 145/2013 zo 7. marca 2013
(sp. zn. Rvp 11567/2014), sp. zn. 10 NcC 129/2013 z 28. februára 2013
(sp. zn. Rvp 11568/2014), sp. zn. 5 NcC 338/2013 z 30. apríla 2013
(sp. zn. Rvp 11569/2014), sp. zn. 10 NcC 135/2013 z 28. februára 2013
(sp. zn. Rvp 11570/2014), sp. zn. 6 NcC 329/2013 z 28. marca 2013
(sp. zn. Rvp 11571/2014), sp. zn. 5 NcC 132/2013 zo 7. marca 2013
(sp. zn. Rvp 11572/2014), sp. zn. 7 NcC 132/2013 zo 6. februára 2013

(sp. zn. Rvp 11573/2014), sp. zn. 5 NcC 133/2013 z 19. marca 2013
(sp. zn. Rvp 11574/2014), sp. zn. 8 NcC 137/2013 z 28. februára 2013
(sp. zn. Rvp 11575/2014), sp. zn. 10 NcC 131/2013 z 19. februára 2013
(sp. zn. Rvp 11576/2014), sp. zn. 10 NcC 127/2013 z 13. marca 2013
(sp. zn. Rvp 11577/2014), sp. zn. 6 NcC 428/2014 z 30. apríla 2013
(sp. zn. Rvp 11578/2014) a sp. zn. 10 NcC 186/2013 z 19. februára 2013
(sp. zn. Rvp 11579/2014) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 10051/2014 až sp. zn. Rvp 10070/2014 a sp. zn. Rvp 11548/2014 až sp. zn. Rvp 11579/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 10051/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 10051/2014 o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 18. augusta 2014 a 8. septembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 NcC 132/2013 zo 14. februára 2013, sp. zn. 9 NcC 181/2013 zo 7. marca 2013, sp. zn. 6 NcC 134/2013 zo 14. februára 2013, sp. zn. 10 NcC 139/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. 6 NcC 331/2013 z 28. marca 2013, sp. zn. 9 NcC 44/2014 z 15. mája 2014, sp. zn. 9 NcC 39/2014 z 15. mája 2013, sp. zn. 9 NcC 43/2014 z 15. mája 2014, sp. zn. 9 NcC 40/2014 z 15. mája 2013, sp. zn. 9 NcC 46/2014 z 15. mája 2014, sp. zn. 9 NcC 45/2014 z 15. mája 2014, sp. zn. 9 NcC 37/2014 z 15. mája 2014, sp. zn. 9 NcC 42/2014 z 15. mája 2014, sp. zn. 5 NcC 26/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 5 NcC 324/2013 zo 4. apríla 2013, sp. zn. 7 NcC 22/2014 z 26. marca 2014, sp. zn. 9 NcC 27/2014 z 27. marca 2014, sp. zn. 10 NcC 27/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 10 NcC 28/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 6 NcC 27/2014 z 31. marca 2014, sp. zn. 10 NcC 44/2014 z 9. júla 2014, sp. zn. 10 NcC 437/2013 z 11. decembra 2013, sp. zn. 10 NcC 415/2013 zo 14. novembra 2013, sp. zn. 8 NcC 454/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 11 NcC 71/2013 zo 7. januára 2014, sp. zn. 9 NcC 38/2014 z 15. mája 2014, sp. zn. 5 NcC 31/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 9 NcC 457/2013 z 12. decembra 2013, sp. zn. 5 NcC 38/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 5 NcC 40/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 5 NcC 32/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 5 NcC 35/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 5 NcC 39/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 5 NcC 30/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 5 NcC 36/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 5 NcC 34/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 5 NcC 33/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 5 NcC 37/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 5 NcC 42/2014 z 30. apríla 2014, sp. zn. 9 NcC 145/2013 zo 7. marca 2013, sp. zn. 10 NcC 129/2013 z 28. februára 2013, sp. zn. 5 NcC 338/2013 z 30. apríla 2013, sp. zn. 10 NcC 135/2013 z 28. februára 2013, sp. zn. 6 NcC 329/2013 z 28. marca 2013, sp. zn. 5 NcC 132/2013 zo 7. marca 2013, sp. zn. 7 NcC 132/2013 zo 6. februára 2013, sp. zn. 5 NcC 133/2013 z 19. marca 2013, sp. zn. 8 NcC 137/2013 z 28. februára 2013, sp. zn. 10 NcC 131/2013 z 19. februára 2013, sp. zn. 10 NcC 127/2013 z 13. marca 2013, sp. zn. 6 NcC 428/2014 z 30. apríla 2013 a sp. zn. 10 NcC 186/2013 z 19. februára 2013 (ďalej len „napadnuté uznesenia“).

2. V nadväznosti na obsahlu argumentáciu a s poukazom na rozhodovaciu prax tak Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako i ústavného súdu sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že napadnutými uzneseniami krajského súdu označenými v petite jednotlivých sťažností boli porušené jej základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, označené uznesenia krajského súdu zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konania a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania. Sťažovateľka súčasne navrhuje, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) *„vydal dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia...“*.

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.A K spoločnému prerokovaniu vecí

5. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

6. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, z ktorého je nepochybná právna a skutková súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.B K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami

7. Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 10051/2014 až sp. zn. Rvp 10070/2014 a sp. zn. Rvp 11548/2014 až sp. zn. Rvp 11579/2014 týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o námietkach zaujatosti vznesených sťažovateľkou v prvostupňových konaniach vedených pred okresnými súdmi, v ktorých si uplatnila svoje

žalobné nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

8. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej argumentácie sťažovateľky k v bode 1 namietaným rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 102/2014 z 5. marca 2014, sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. III. ÚS 350/2013 z 18. júla 2013, sp. zn. III. ÚS 534/2013 z 29. októbra 2013, sp. zn. II. ÚS 87/2014 z 30. januára 2014), ktoré skončili odmietnutím rovnakých, resp. podobných sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd zároveň zvyrazňuje, že nemohol prehliadnúť predovšetkým „hmotnoprávne“ aspekty tvoriace nosné dôvody podaných súdnych žalôb v konaní pred všeobecnými (exekučnými) súdmi v kontexte s už právoplatnými rozhodnutiami súdov (všeobecných i ústavného), ktoré sa týkali množstva podobných prípadov súvisiacich s tým istým účastníkom, a to spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Tieto sú pre všetkých zainteresovaných už notoriety, preto nie je potrebná ich konkretizácia. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyvstáva aj otázka, aký význam a efektivitu má pre sťažovateľku tento postup, keďže aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je nevyhnutné ako

predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v obdobných prípadoch ako neefektívny.

10. V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahľucuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2014